

Яхъ отъ тебе съмъ раненъ и

Жално плачъ ката денъ.

Яхъ! кога-та види-жъ азъ,

То ми ясно слънце грѣе,

Като та не види-жъ пакъ,

Редомъ ми тъмнѣе,

Ты си ясно слънце,

Ты си красный мѣсяцъ

И на мой-тъ дъшъ

Ты ми си дъшица.

Тебе люки-жъ отъ сѣрдце,

Тебъ простирамъ азъ ръцѣ.

Да бы пленъ былъ свѣта

Въсѣ дръги хѣбавицы,

Ты ще ми си на сѣрдце

Въ твое-то красно лица.

Яхъ не знаешъ, пиле,

Колкота окичамъ!

Не ма стѣбай, дъшо,

Самъ да са затръи-жъ.

Въ тебе люки-жъ този свѣтъ